

Posudek vedoucí bakalářské práce Anety Zemánkové

Pojetí existencialismu v dílech Loděnice a Juntacadáveres od Juana Carlose Onettiho

Juan Carlos Onetti patří k předním představitelům nové hispanoamerické prózy, která od 40. let 20. století přinesla nové formální postupy i témata. Onetti je znám jako průkopník městského prostředí v hispanoamerickém románu a jako tvůrce fikčního světa Santa María, který se objevuje v několika jeho dílech. Jeho jméno nespravedlivě setrvává ve stínu jiných slavnějších Hispanoameričanů a je jistě záslužné, že se Aneta Zemánková rozhodla jeho tvorbou zabývat.

Zvolila dva romány – *Loděnice* a *Juntacadáveres* – které spojuje Santa María a především postava snílka a ztroskotance Larsena.

Autorka v úvodní kapitole zasazuje Onettiho do kontextu hispanoamerické literatury a upozorňuje na jeho řazení k existencialismu. Proto je další kapitola věnována právě tomuto filozofickému a uměleckému směru. Sám Onetti ovlivnění existencialismem popíral, zároveň však udržoval korespondenci s Camusem a publikoval první román ve stejné době jako Sartre *Nevolnost* a Camus *Cizince*. Jak A. Zemánková ukazuje, Onettiho postavy nesou jasné existencialistické rysy – především potřebu dát životu smysl pomocí určitého plánu, projektu, který však nakonec samozřejmě zcela ztroskotává.

Právě postava Larsena a prostředí, ve kterém se pohybuje, jsou tématem čtvrté, stěžejní kapitoly. V ní autorka dokládá schopnost číst a interpretovat literární texty a vidět je v souvislostech. Její analýza postavy v podkapitole „Larsen, antihrdina uvězněný ve svém vlastím těle“ přináší zdařilý a poutavý pohled na Onettiho hrdinu; poukazuje na jeho osamocenost a zároveň nutnost interakce s ostatními, což ho vede k existenci „jako hře“, dokud není nucen přiznat, že hra byla fraškou, která musí skončit. Pěkná je rovněž část věnovaná městu Santa María a upadající loděnici.

Práce se sekundární literaturou je zdařilá, i formální stránka citací odpovídá požadavkům. Další aspekty formální a stylistické roviny práce však vykazují některé nedostatky. Domnívám se, že chybí pečlivější redakce textu: objevuje se nejednotný úzus u názvů děl (někdy jsou uvedena česky, jindy španělsky), na což byla studentka upozorněna, nesrovnalosti v terminologii (na s. 7 je uvedeno, že *Jáma* je román, na s. 10 se dočteme, že *El pozo* je povídka, přičemž se jedná o totéž dílo) či kostrbaté formulace (např. s. 10 „...vliv Evropy, která je v oné době zatížen problémy kvůli nastolení druhé světové války“, s. 23 „města, které se má stát pódium jeho dějství“). Také rozsah práce je hraniční a Onettiho díla by si jistě zasloužila zevrubnější analýzu.

Bakalářskou práci doporučuji k obhajobě a vzhledem k výše zmíněným nedostatkům navrhuji hodnocení *velmi dobře*.